

TOMY'S BAIT PRAKTIJKTEST

LEVENSECHT KUNSTAAS

Kunstaasproducenten doen hun uiterste best om imitaties van prooivis er zo natuurgetrouw mogelijk uit te laten zien. De Pool Tomasz Cześnicki gooit wat dit betreft hoge ogen. Zijn handgemaakte en -geverfde shads geven het begrip 'levensecht' een geheel nieuwe dimensie. We bestelden wat van dit fraaie spul en namen aan de waterkant de proef op de som.

TEKST: ROBERT DE WILT >> FOTOGRAFIE: SANDER BOER

‘DIT MOËT GEWOON VIS VANGEN’, ZEG IK BIJ DE EERSTE WORP

Dit keer schudden we – collega Joran Bal, fotograaf Sander Boer en ik – geen handen, zoals normaal gebruikelijk. Als we elkaar onderaan de dijk, langs de Lek bij Culemborg treffen is het namelijk 30 maart. We zitten midden in de coronacrisis en nemen de door het kabinet afgekondigde maatregelen in acht. *Social distancing* dus: we blijven minstens anderhalve meter uit elkaar. Dat moet prima kunnen op de brede kribben voor onze neus. Bovendien heeft Sander de ‘lange lens’ mee, dus op elkaar kruipen voor foto’s is tijdens deze kunstaas-praktijktest ook helemaal niet nodig.

NET ECHT

Tussen de shads die we online hadden besteld, zit van alles wat: imitaties van baarsjes, stekelbaarsjes, mini-snoekbaarsjes en de welbekende Kesslers grondels. Die laatste kennen ze in Polen en Slowakije al wat langer, maar deze staan inmiddels ook al jaren op het menu van de Nederlandse roofvissen. Op de website van het Slowaakse kunstaasbedrijf kwamen we ook nog hele fraaie imitaties van onder andere de elrits, ‘schele pos’, bittervoorn en mini-snoekjes tegen, maar in ietwat ge-

brekkig Engels lieten de Slowaken ons weten dat die nog in productie waren. Gezien de naderende gesloten tijd voor kunstaas (vanaf 1 april), kozen we daarom eieren voor ons geld en deden we alvast een bestelling van ‘inheemse’ kunstaasjes die wél voorradig waren. Toevallig prikken Joran en ik op het gevoel allebei als eerste zo’n 9 cm lange imitatie van een Kesslers grondeltje op de 8-grams tungsten jigkop. Als we er nog eens goed op inzoomen, valt op hoe levensecht de vorm, kleurschakeringen en oogjes zijn. ‘Dit móet gewoon vis vangen’, zeg ik bij de eerste worp.

STOOMLOCOMOTIEF

“Ik denk dat ze er niet meer liggen”, zegt Joran als we na dik 15 minuten nog geen aanbeet hebben gehad. Hij doelt op de school XL-baarsen die hem hier enkele weken terug nog trakteerde op een onvergetelijke namiddag. Net als ik wil zeggen dat we daarom beter door kunnen naar de volgende krib, voel ik alsnog een doffe dreun op de hengeltop. In een reflex zet ik de haak: hangen! Heel even denk ik aan een grote baars, maar dat is misschien meer omdat de wens de vader van de gedachte is. Wat volgt is namelijk een paar minuten van

De Bullhead 9 is lekker zacht en beweeglijk, maar scheurt niet zomaar uit op snoektanden.

Check @naprivlac.sk_tomysbait op Instagram of www.tomysbait.com voor meer mooi spul.

lomp bonken, terwijl de vis langzaam maar resoluut – als een niet te stoppen stoomlocomotief – het kribvak uitzwemt. Zo de volle bak stromende rivier op; uiteraard met de stroming mee. Inmiddels hoop ik stiekem op een kasteel van een snoekbaars, en even schiet ook de optie meerval nog door mijn hoofd. Maar dan vangen we recht voor de kribkop de eerste glimp op van een kolossale snoek, die pardoes nog even een polsdikke, half verteerde paling uitkotst. Aan de stroomafwaartse kant van de kribkop weet ik de ‘biels’ met pijn en moeite – en na diverse felle runs door de slip – weer het kribvak in te dirigeren.

DRIE KEER SNOEK

Aangezien er voor onze neus veel steenstort ligt en het ‘baars-netje’ van Joran absoluut niet toereikend is, drill ik de snoek naar een strandje toe. De donkergekleur-

de ‘Bullhead 9’ zit gelukkig mooi in de rand van de bek, dus de 40/00 fluorocarbon voorslag blijft ongeschonden. Het onthaken is ook zo gepiept. Snel even meten: 119 cm! De vis is modddervet en gaat vermoedelijk wel richting de 15 kilo. “Een verbetering van mijn oude record snoek, met 10 centimeter”, zeg ik ietwat verbouwereerd, als ik de vis na een ultra-korte fotoshoot weer snel de vrijheid geef. Een zeer welkome en meer dan bijzondere bijvangst, aangezien we het toch eigenlijk op baars en snoekbaars hebben gemunt. Als we in het half uur dat volgt beiden nog een panharing-formaat snoekje vangen, kunnen we alvast concluderen dat Tommy’s Bait in elk geval bij de snoek in de smaak valt. Terwijl we eigenlijk juist de baars- en snoekbaarsvissers wilden inspireren. En we vissen hier toch echt hoofdzakelijk ‘jiggend’ door de shads met kleine huppeltjes en mooie zweefmomenten – zowel langzaam als ietwat >>

ALS WE GOED OP DE GRONDEL-IMITATIE INZOOMEN, VALT PAS ECHT OP HOE LEVENSECHT DIE IS

Niet alleen de 'looks' zijn prachtig, maar ook de zwemactie is verbluffend

sneller – over de bodem binnen te vissen. We lachen er een beetje om, maar dan wel als een boer met een lichte vorm van kiespijn.

EILAND VAN MAURIK

Een kort overleg, wat boterhammen en een flitsbezoek aan een jachthaventje verder, besluiten we – met nog steeds drie snoeken op de teller – om koers te zetten richting het Eiland van Maurik. Gezien de nog smerig koude noordenwind en korte, doch winterse buien, kiezen we voor de noordkant van deze rivierplas. Daar aangekomen blijkt inderdaad dat we de wind hier mooi in de rug hebben. Tijd om de actie van de diverse Tomy's Bait kunstaasjes eens wat beter onder de loep te nemen. Bij het op de jigkop zetten van de baars-imitatie valt ons trouwens nog iets op. Bij een normale montage zit de haak bijna verborgen in de rug van de baars en dat komt de inhakingskansen niet ten goede. Het is dus raadzaam om de haak iets hoger door de shad te riggen, zodat deze iets schuin naar voren uit de baars-replica steekt en beter prikt.

STEEDS HELDERDER

In het kraakheldere water concluderen we dat behalve de fraaie 'looks' ook de zwemactie écht dik in orde is. Zowel de grondel als de baars zwemt heel mooi en natuur-

lijk. De staart heeft daarnaast een buitengewoon attractieve wiebel-beweging. 'Dit móét toch ook uitstekend werken voor baars en snoekbaars', denken Joran en ik hardop. Zeker in het kraakheldere water voor onze neus, maar eigenlijk geldt dit voor alle wateren die steeds helderder worden – denk aan kanalen, plassen, boezemwater en zelfs menig poldervaart. In zo'n geval zou je toch zeggen dat je extra goed zit als je kunstaas niet alleen een fraaie actie heeft, maar er bovendien ook nog bijzonder natuurgetrouw uitziet.

SNOEKBAARS

Het antwoord laat gelukkig niet lang op zich wachten: al na enkele worpen klapt vlak voor mijn voeten – op hooguit 50 centimeter diep én kraakhelder water – een snoekbaars op mijn geelbruine Bullhead. Gezien de fraai donkergekleurde buik van deze vis, vermoeden we dat het een mannetje in paaijkled is die op het ondiepe de voortplantingscyclus afwacht. Met hernieuwd vertrouwen struinen we verder langs de oever van de plas, waarbij Joran en ik ook de baars- en voorn-imitatie ruimschoots de kans geven. De blankvoorn-shad flankt en zwemt bijvoorbeeld heel mooi door het water, maar het rechte staartje veroorzaakt vrijwel geen wervelingen die de interesse van roofvis kan wekken. Na een uurtje zonder actie grijpen we zo rond etenstijd daarom

toch maar weer terug op het inmiddels vertrouwde recept: de grondel. De door de snoeken aangevallen exemplaren blijken nog aardig intact te zijn, dus deze stevige shads scheuren gelukkig niet snel kapot.

HELDER WATER

Het weekend voorafgaand aan deze reportage is de zomertijd ingegaan, dus we willen zeker gebruik maken van het extra uurtje (laatste) licht. Dit blijkt een wijs besluit. In de blessuretijd peult Joran kort na elkaar twee schitterende snoekbaarzen onderaan de taludrand vandaan. De ene vis meet nét geen 60 cm, de andere tikt nét niet de 70 cm aan. Beide vissen hebben de grondel-shad volledig opgeslokt – alleen de voorslag steekt nog uit de bek. Dat dit slag snoekbaarzen zich vol overgave op de Tomy's Bait stort (ondanks het heldere water en de toch vrij hoge hengeldruk ter plaatse) mag dan geen wetenschappelijk bewijs zijn voor de vangkracht van dit kunstaas, het is wat ons betreft wel een heel goed teken. Dat levensechte spul uit Slowakije is zo gek nog niet. De ontwikkelingen op het vlak van product development staan ook in de kunstaasbranche niet stil en er valt (gelukkig) nog genoeg te ontdekken. Bovendien is het experimenteren met en testen van nieuw en bijzonder kunstaas simpelweg altijd leuk en interessant om te doen.

